

ΓΝΩΜΕΣ

f Το μηδενιστικό «ΛΕΥΚΟ»

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΚΑΝΕΛΛΗ

Ο Κώστας Σημίτης θριάμβευσε. Το 71% που έλαβε στο συνέδριο του έδωσε την περιπόθητη νομιμοποίηση να κάνει σε λίγες ημέρες σαρωτικό ανασχηματισμό, χάρη στον οποίον υπό κανονικές συνθήκες θα βαθύνει το εγχείρημα του εκσυγχρονισμού της κοινωνίας. Επιπλέον, μάλιστα, στη δυσμενή διεθνή συγκυρία, θα προσδιορισθεί με αποφασιστικότητα και σαφήνεια η θέση της χώρας, θα συγκεκριμενοποιηθούν οι κινήσεις που θα ωφελήσουν τα εθνικά δίκαια. Επίσης, στο εξής η Ελλάδα θα δύναται να επιταχύνει ώστε να είναι εγκαίρως έτοιμη για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, διασφαλίζοντας παράλληλα κατά το δυνατόν την ασφάλειά τους, αλλά και των επικειπών και των πολιτών της χώρας από εγχώρια και εισαγόμενη τρομοκρατία. Αρα, πλήρης ο θρίαμβος και, επιτέλους, έστω και καθυστερημένα, η κυβέρνηση θα μπορέσει να προχωρήσει στο δύσκολο, μεταρρυθμιστικό πρόγραμμά της, απερίσπαστη από εσωτερικές έριδες και από τις γκρίνιες του πρόσφατου παρελθόντος.

Η εικόνα που περιγράφουμε είναι εικόνα παραμυθιού. Τόσο ειδυλλιακή, ώστε να στερείται οποιασδήποτε αληθοφάνειας. Εστω και αν ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργός αύξησε το ποσοστό του κατά περίπου 6%, και πάλι αυτό δεν αρκεί να εγυηθεί ότι δεν θα συνεχισθεί το ροκάνισμα και της νέας κυβέρνησής του – ακόμη και αν υποθεθεί ότι δεν θα επαναλάβει κορυφαία λάθη όπως αυτά που έγιναν στους χειρισμούς και στην ουσία της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Η ουσία είναι ότι το συνέδριο δεν έλυσε το πρόβλημα για το οποίο υποτίθεται ότι έγινε. Το ΠΑΣΟΚ συνεχίζει να βολοδέρνει ανάμεσα στον λαϊκισμό και στον εθνοκεντρισμό από τη μία, στον εκσυγχρονισμό – χωρίς σαφή προσδιορισμό του όρου – από την άλλη. Στις παλαιές δυ-

σαρέσκειες που αναζητούσαν ιδεολογική έκφραση στο στρατόπεδο της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, εντός ολίγων ημερών, θα προστεθούν και καινούργιες – όσων θα απομακρυνθούν από κυβερνητικά πόστα μετά τον επερχόμενο ανασχηματισμό. Αλλά το πρόβλημα δεν είναι καν ιδεολογικής αντιπαράθεσης.

Είναι βαθύτερο. Και το συμβολοποιεί μια σημαντική παράμετρος που αναδείχθηκε από το συνέδριο. Έχει να κάνει με το «λευ-

κό» όσων δεν προκρίνουν Σημίτη. Το «λευκό», που δεν υποδηλώνει τη λευκότητα των καθαρών λύσεων, τη σύνθεση των αντιθέσεων, την ουσία δηλαδή της δημοκρατικής λειτουργίας. Τα 1.753 λευκά ψηφοδέλτια που ριχθηκαν στην ψηφοδόχο στην ουσία εκπροσωπούν τη μαυρίλα του μηδενισμού, της άρνησης. Αν υποθέσουμε ότι αυτό το ποσοστό εκφράζει, κατά μεί-

“ Οι αρνητές της
πολιτικής Σημίτη
δεν επιδιώκουν
να συνθέσουν,
επιδιώκουν
να μηδενίσουν ”

ζονα λόγο, την τάση του **Ακη Τσοχατζόπουλου**, τα πράγματα είναι εξαιρετικά σοβαρά. Αν ο αντίπαλος του κ. Σημίτη είχε εκτεθεί, διεκδικώντας την προεδρία στο κόμμα, ασφαλώς δεν θα υπήρχε πρόβλημα. Θα είχε κερδίσει ένα ποσοστό για τις θέσεις και για τις ιδέες του, για ό,τι εκπροσωπεί στην εσωκομματική σύγκρουση. Αλλά όταν το «λευκό» έρχεται να καλύψει την απουσία του από την εκλογική διαδικασία, αυτό δεν είναι θέση, αλλά άρνηση. Στείρα, τυφλή άρνηση που υπονοεί ότι την άρνηση αυτή οι κυβερνώντες θα τη βρουν μπροστά τους – ως a priori ροκάνισμα της καρέκλας τους. Οποια κατεύθυνση και αν έχει η πολιτική τους, οι αρνητές της θα βρίσκονται στον αντίποδά της. Διότι δεν επιδιώκουν να συνθέσουν. Επιθυμούν, απλώς, να μηδενίσουν.

Ο Κώστας Σημίτης θριάμβευσε. Και ο Πύρρος θριαμβευτής ήταν ώσπου να τον βρει ένα κεραμίδι στο κεφάλι.

f